

иска да усили дихателната си система, тръбва да мисли за славея, като пъвецъ. Другояче казано: за да усили и разшири дробоветъ си, човѣкъ тръбва да мисли за пѣнието, а сѫщевременно и да пѣе. За каквото мисли човѣкъ, съ това се свързва. Чрезъ физическата работа той се свързва съ стомаха; чрезъ пѣнието — съ дробоветъ, а оттамъ и съ процеса на дишането; чрезъ мисъльта той се свързва съ мозъка.

Сега дохождаме до мозъка, до мисъльта, която регулира нервната система на човѣка. За да развива мозъка си, сѫщевременно и мисъльта си, човѣкъ тръбва да се свърже съ пчелата, която постоянно хвърчи. Тя непрекъснато излиза и влиза въ кошера, мисли, какъ и кѫде да намѣри сладъкъ сокъ. Пчелата е въ непривично движение изъ въздуха. Въ това отношение тя е образецъ на работница въ умствения свѣтъ, вследствие на което мозъчната система въ нея е нормално развита. Дето живѣятъ пчелитъ, тамъ владѣе пълна хигиена — чистота и умѣренна температура. Каквото и да е времето отвѣнъ, температурата въ кошеритъ е умѣрена. Чистота въ мисъльта, разумностъ и равновесие сѫ първите условия за нормалното развитие на мозъчната система на човѣка.

Това сѫ разсѫждения, чрезъ които човѣкъ може да усили мисъльта си. Преди да усилиятъ мисъльта си, преди да сѫ развили своите способности, чрезъ които да възприематъ истината, хората се питатъ едни други, върватъ ли въ-